

# Bram Vermeulen, De Liefde Moe

De liefde kent de tijd te goed  
Uren sterven als tantes op zondag

Is het voorjaar, is het winter  
De bomen ontvangen de wind en buigen

Mijn verlangen is moe, mijn adem tandenloos  
Ik ben het lichaamsdelen noemen moe  
Zoals wij deden, tintelend van ontdekking  
Ik ben de liefde moe

Alles gaat nu zwerven, door de wind verjaagd  
Mijn handen, haar handen, mijn woorden  
Seizoenen, wij nemen de pijn mee  
Volgen de snelle liefde en sterven

Ik zal zeker sterven, zwervend  
De liefde zoekend waar hij al eerder was  
Tandenloos en moe